

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bundesgerichtshof — Interpretacja art. 3 dyrektywy 1999/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 maja 1999 r. w sprawie niektórych aspektów sprzedaży towarów konsumpcyjnych i związanych z tym gwarancji (Dz.U. L 171, str. 12) — Przysługująca sprzedawcy na mocy prawa krajowego możliwość żądania od konsumenta wynagrodzenia za korzystanie z towaru niezgodnego z umową sprzedaży w okresie poprzedzającym wymianę

Sentencja

Artykuł 3 dyrektywy 1999/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 maja 1999 r. w sprawie niektórych aspektów sprzedaży towarów konsumpcyjnych i związanych z tym gwarancji musi być interpretowany w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie stosowaniu przepisów krajowych pozwalających sprzedawcy, który sprzedał towar konsumpcyjny dotknięty wadą w postaci niezgodności z umową, na żądanie od konsumenta wynagrodzenia za używanie towaru niezgodnego z umową do czasu jego wymiany na nowy.

(¹) Dz.U. C 310 z 16.12.2006.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 24 kwietnia 2008 r. — Królestwo Belgii przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa C-418/06 P) (¹)

(Odwołanie — EFOGR — Sektor roślin uprawnych — Rozliczenie rachunków EFOGR — Wiarygodny i funkcjonujący system kontroli — Wydatki wyłączne z finansowania wspólnotowego — Korekta ryczałtowa — Stosowanie z mocą wsteczną przepisów w dziedzinie kontroli — Obowiązki dorozumiane — Zasada proporcjonalności — Pewność prawa — Nieograniczone prawo orzekania)

(2008/C 142/09)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona wnosząca odwołanie: Królestwo Belgii (przedstawiciele: adwokaci A. Hubert i L. Van den Broeck, H. Gilliams, P. De Bandt i L. Goossens)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: M. Nolin i L. Visaggio, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (druga izba) z dnia 25 lipca 2006 r. w sprawie T-221/04 Belgia przeciwko Komisji, mocą którego Sąd oddalił skargę zmierzającą do stwierdzenia nieważności w części decyzji Komisji 2004/136/WE z dnia 4 lutego 2004 r. wyłączającej z finansowania wspólnoto-

wego niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR) (Dz.U. L 40, str. 31.) w zakresie w jakim przewidywała ona korektę ryczałtową w wysokości 2 % wydatków zgłoszonych przez Belgię w sektorze roślin uprawnych

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Królestwo Belgii oraz Komisja Wspólnot Europejskich ponoszą własne koszty.

(¹) Dz.U. C 294 z 2.12.2006

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 17 kwietnia 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof — Niemcy) — Peek & Cloppenburg KG przeciwko Cassina S.p.A.

(Sprawa C-456/06) (¹)

(Prawo autorskie — Dyrektywa 2001/29/WE — Artykuł 4 ust. 1 — Wprowadzenie do obrotu oryginału utworu lub jego kopii w drodze sprzedaży lub w inny sposób — Wykorzystanie reprodukcji mebli chronionych prawem autorskim jako umeblowania umieszczonego w punkcie sprzedaży, a także jako dekoracji na wystawie — Brak przeniesienia własności lub posiadania)

(2008/C 142/10)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona powodowa: Peek & Cloppenburg KG

Strona pozwana: Cassina S.p.A.

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bundesgerichtshof — Wykładnia art. 28 i 30 WE oraz art. 4 ust. 1 dyrektywy 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym (Dz.U. L 167, str. 10) — Korzystanie bez zgody uprawnionego z reprodukcji mebli chronionych prawem autorskim jako umeblowania w punkcie sprzedaży oraz jako dekoracji na wystawie — Kwestia zakwalifikowania tego korzystania, niewiążącego się z przeniesieniem własności lub posiadania, jako „formy wprowadzenia do obrotu”

Sentencja

Pojęcie wprowadzenia do obrotu w inny sposób niż w drodze sprzedaży oryginału utworu lub jego kopii w rozumieniu art. 4 ust. 1 dyrektywy 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym odnosi się wyłącznie do przeniesienia własności tego przedmiotu. W konsekwencji, ani samo umożliwienie publiczności korzystania z reprodukcji utworu chronionego prawem autorskim, ani sam fakt wystawienia tych reprodukcji na widok publiczny, bez umożliwienia korzystania z nich, nie stanowi takiej formy wprowadzenia do obrotu.

(¹) Dz.U. C 336 z 30.12.2006.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 24 kwietnia 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesgericht Bozen — Włochy) — Othmar Michaeler (C-55/07 i C-56/07), Subito GmbH (C-55/07 i C-56/07), Ruth Volgger (C-56/07) przeciwko Arbeitsinspektorat der Autonomen Provinz Bozen (obecnie Amt für sozialen Arbeitsschutz), Autonome Provinz Bozen

(Sprawa C-55/07 i C-56/07) (¹)

(Dyrektywa 97/81/WE — Równe traktowanie pracowników zatrudnionych w niepełnym wymiarze czasu pracy oraz pracowników zatrudnionych w pełnym wymiarze czasu pracy — Dyskryminacja — Przeszkoda administracyjna mogąca ograniczyć możliwości pracy w niepełnym wymiarze czasu pracy)

(2008/C 142/11)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Landesgericht Bozen

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Othmar Michaeler (C-55/07 i C-56/07), Subito GmbH (C-55/07 i C 56/07), Ruth Volgger (C-56/07)

Strona pozwana: Arbeitsinspektorat der Autonomen Provinz Bozen (obecnie Amt für sozialen Arbeitsschutz), Autonome Provinz Bozen

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Landesgericht Bozen — Wykładnia przepisów prawa wspólnotowego, a w szczególności art. 137 WE, jak również dyrektywy Rady 97/81/WE z dnia 15 grudnia 1997 r. dotyczącej Porozumienia ramowego dotyczącego pracy w niepełnym wymiarze godzin zawartego przez (UNICE), (CEEP) oraz (ETUC) — Załącznik: Porozumienie ramowe dotyczące pracy w niepełnym wymiarze godzin (Dz. U. L 14, str. 9) — Uregulowania krajowe zobowiązujące pracodawcę, pod rygorem nałożenia kary admi-

nistracyjnej, do przesłania właściwym organom krajowym kopii umowy o pracę pracowników zatrudnionych w niepełnym wymiarze czasu pracy — Obowiązek państw członkowskich eliminowania przeszkód natury prawnej lub administracyjnej, mogących ograniczać możliwości pracy w niepełnym wymiarze godzin — Zasada niedyskryminacji pracowników zatrudnionych w niepełnym i pełnym wymiarze godzin.

Sentencja

Wykładni klauzuli 5 ust. 1 lit. a) porozumienia ramowego dotyczącego pracy w niepełnym wymiarze godzin zawartego przez UNICE, CEEP oraz ETUC załączonego do dyrektywy Rady 97/81/WE z dnia 15 grudnia 1997 r. dotyczącej Porozumienia ramowego dotyczącego pracy w niepełnym wymiarze godzin, zawartego przez UNICE, CEEP oraz ETUC, należy dokonać w taki sposób, że stoi ona na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, takiemu jak to, będące przedmiotem sporu w sprawie przed sądem krajowym, które wymaga przesłania do administracji kopii umów o pracę w niepełnym wymiarze czasu pracy w terminie 30 dni od ich zawarcia.

(¹) Dz.U. C 95 z 28.4.2007.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 17 kwietnia 2008 r. — Ferrero Deutschland GmbH przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Cornu SA Fontain

(Sprawa C-108/07 P) (¹)

(Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Rozporządzenie (WE) nr 40/94 — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego FERRO — Sprzeciw uprawnionego do wcześniejszego słownego krajowego znaku towarowego FERRERO — Dowód na charakter wysoce odróżniający wcześniejszego znaku towarowego)

(2008/C 142/12)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Ferrero Deutschland GmbH (przedstawiciel: M. Schaeffer, Rechtsanwalt)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: A. Rassat, pełnomocnik), Cornu SA Fontain

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (trzecia izba) z dnia 15 grudnia 2006 r. w sprawie T-310/04 Ferrero Deutschland przeciwko OHIM i Cornu, mającej za przedmiot skargę na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 17 marca 2004 r. w sprawie R 540/2002-4 dotyczącej postępowania w sprawie sprzeciwu między Ferrero OHG mbH a Cornu